

съ брата си Методий! Че сж още живи
тѣзи, що сж ги видѣли . . . А когато
ги попиташъ: въ кое време? Ще ти кажатъ:
бѣше то при царя Михаила грѣцки
и при българския славенъ царь Бориса,
при Ростица, князь Моравски, Коцелъ Блатски,
въ осемстотинъ петдесетъ и пето лѣто . . .

Тѣй е, братя, и на племето славянско
вдѣхналъ Богъ просвѣта. Нему слава,
сила, честъ и поклонение довѣка . . .

Черноризецъ Храбъръ,
живѣлъ презъ царь Симеоновото царуване.

Превелъ отъ старобългарски
Емануилъ п. Димитровъ



Св. Кирилъ и Методи.

Българинътъ вѣчно
въ мракъ е шѣлъ да ходи,
да не бѣха братя Кир. и Методи.
Тия неуморни святи два човѣка
свѣтнали ни въ мрака
преди десетъ вѣка.
Съ трудове безъ отдихъ
тѣ не рекли стига,
дорде не видѣли
българската книга.
И така трудътъ имъ
билъ до край завършенъ,
и четиво чули
на езика кръшенъ,
що у насъ го днеска
вече всѣки знае
и съсъ него може
да ги величае.

Ст. М. Поповъ

Елате по полята!

Елате по полята,
елате по горитѣ,
да чуеме дойдете
на месецъ май пѣснитѣ!

Елате по горитѣ,
елате по полята,
дойдете да оберемъ
на месецъ май цвѣтята!

Отъ жълтата иглика,
отъ синия синчець,
елате да увиемъ
на месецъ май вѣнець!

Подъ ялната усмивка
на сини небеса,
елате, насъ ни вика
на месецъ май гласа!

Елинъ-Пелинъ